

КНИГА НОША

№ 2

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: ГА "САЮЗ БЕЛАРУСКІХ ПІСЬМЕННІКАЎ", МГА "ЗБС" БАЦЬКАЎШЧЫНА"

■ АЎТОГРАФ

АЛЕСЬ КАМОЦКІ: "УСЁ Ё СВЕЦЕ ПРОСТА. КАЛІ МЫ ПРА ГЭТА ЗАБЫВАЕМ, ТАДЫ ЁСЁ СТАНОВІЦЦА СКЛАДАНА"

— Спадар Аляксандр, распавядзіце, калі ласка, як узнікла ідэя выдання кнігі афарызмаў Рыгора Барадуліна "Навошта"?

— Гісторыя доўгая, цягнецца яна з 2003 года, калі я рабіў кнігу сумесна з Вадзімам Грудзьком "Край", якая выйшла ў пачатку 2005 года. Нам хацелася зрабіць кнігу без перадзятасці, вачыма простага чалавека, які адно толькі фіксуе наваколле. Таму наш "Край" выйшаў з фотаздымкамі без подпісаў, каб не падштурхоўваць чытача-гледача да высновы. Фотаздымкі мы змясцілі розныя, прыгожыя і не вельмі, каб паказаць жыццё такім, якім яно ёсць. Нават нумарацыю старонак прыбралі, а ўсярэдзіне кнігі — прадмова, ці сяродмова Рыгора Барадуліна. Потым у аздабленні фотаздымкаў я выдаў кнігу паэзіі "48", дзядзька Рыгор вельмі ўхваліў тое выданне і загарэўся выдаць кнігу сваёй лірыкі ў атаканні фотаздымкаў.

Спачатку і мелася выдаць вершы Рыгора Барадуліна, але потым, у адзін дзень, я змяніў канцэпцыю і адабраў барадулінскія афарызмы. Назваліся яны ў нас вершасказамі. Фотаздымкі я папрасіў у Джона Кунстадтэра, былога супрацоўніка амбасады ЗША ў Беларусі. Джон за час свайго кароткага знаходжання ў нашай краіне паспеў захацацца ў Беларусь і цяпер штогод з фотаапаратам наведвае розныя куткі нашай Бацькаўшчыны. Ён паабяцаў мне 20 000 фотаздымкаў, але потым злітаваўся нада мною ды даў 1 000, з якіх я выбраў тое, што выбраў. Атрымалася простая рэч — жыццё вачыма старонняга чалавека, які любіць Беларусь. Ён рабіў тое для сябе, а мы паказалі гэта іншым. Прастата здымкаў, на першы погляд, стасуецца з прастатою, на першы погляд таксама, вершасказаў. А насамрэч яднае фотаздымкі і філасофскія выказванні Барадуліна глыбіня, глыбіня позірку ў нашае жыццё, у Беларусь. І душэўнасць кнігі якраз у прастаце, прастаце, якая адлюстроўвае жыццё. Увогуле я мяркую, што ўсё самае сэнсоўнае і прыгожае ў жыцці ёсць простым. Усё ў Свеце проста. Калі мы пра гэта забываем, усё становіцца складана.

— Ніл Гілевіч у сваім інтэрв'ю нашаму выданню сказаў, што вельмі цяжка цяпер кнігі выдаваць. Да прыкладу, ён, Народны паэт Беларусі, адкладае з кожнае пенсіі па 100000 руб., каб выдаваць хаця б па некалькі кніг са свайго 14-томнага збору твораў. А як справы з выданнем ідуць у Вас, наколькі цяпер складана творцу выдаваць свае кнігі?

— Мой галоўны клопат не выданне кніг, а праца над усім назапашаным матэрыялам і тым, што ствараецца ў бягучы момант. Кожны год я выдаю ці дыск, ці кнігу. Праводжу шмат творчых сутрэчаў па Беларусі і ўсё выдадзенае рэалізоўваецца.

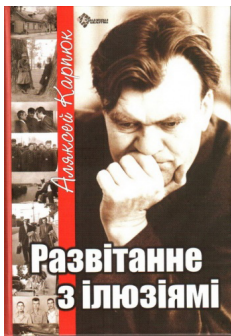
Джон Кунстадтэр, Аляксандр Камоцкі, Рыгор Барадулін

— Такім чынам, попыт на беларускае слова вялікі.

— Так, попыт на беларускае слова вялікі. Праблема цяперашняя больш у тым, што мы жывем у надта інфармацыйна насычанай прасторы. У часіны майго студэнцтва мы шукалі інфармацыю, палявалі на яе. А цяпер ад інфармацыі адбіваюцца. У даўнія часы літары нешта значылі, а цяпер нічога не значаць цэлыя прамовы. Абясцэнываецца і роля літаратуры. Але я перакананы, што гэта часова. Як людзі, замяніўшы ўсё пластамасю, вяртаюцца да натуральнага, так яны вернуцца і да слова. І тады яно будзе каштаваць нават даражэй, чым да гэтага крызісу. Слова адкінуць немагчыма. Напачатку было слова, і яно будзе на завяршэнні. Таму папакутуем, пагінем і вернемся. Думаю, што да канца Свету вернемся, сустрэнем Таго, Хто прыдзе, са Словам. Тады не патрэбны будуць прамовы, тады патрэбна будзе споведзь.

Даведка "Кніганошы":

Аляксандр Камоцкі нарадзіўся 9 чэрвеня 1958 года. Скончыў музычную вучэльню па класе кларнэта, філасофскі факультэт БДУ. Выдаў кнігі: "Спроба ісці па расе" (1997), "Наспадзяванае" (2004), фотаальбом "Край" (2005), "Глыбіня дажджу" (2007), "48" (2007), музычныя альбомы: "Першы сшытак" (1986), "Зорка спагады" (1999), "Псалмы" (2000), "Асяніна" (2001), "Дым" (2002), "Дом" (2003), "Дах" (2006), "З бацькоўскай кружэлкі" (2008), "9" (2009); удзельнічаў у супольных праектах: "Як усё ў жыцці" (1998), "Віно дажджоў" (2002), "Паравіны году" (2003), "Бывайце здаровы! Bella Ciao" (2004).

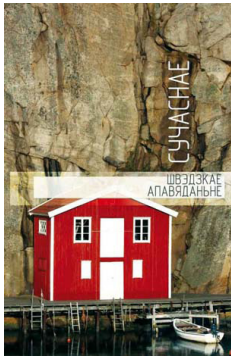

Карпюк Аляксей. Развітанне з ілюзіямі: эсэ, апавяданні, дзённікі. — Гародня-Wrocław, 2008. — 408 с. : іл. — ("Гарадзенская бібліятэка").

Гэтая кніга была падрыхтавана да друку яшчэ самім аўтарам. У 1995 годзе, праз тры гады пасля яго смерці, яна была выкінутая з плана дзяржаўнага мінскага выдавецтва. Тады яна мела назву "Чацвёртае вымярэнне".

"Рыхтуючы "Развітанне з ілюзіямі" да выдання, мы запланавалі змясціць на першых старонках расповед Іны Карпюк пра гісторыю гэтай кнігі, — гаворыць Павал Мажэйка. — Гісторыю, якая пачалася яшчэ тады, калі пісьменніка Аляксея Карпюка ўлады зацята рабілі "зброднікам". Яго імя ганьбілі, а ўсю сям'ю выкінулі на ўзбочча жыцця, не пакінуўшы нават сродкаў для існавання. Карпюка знялі з пасады старшыні гарадзенскай філіі Саюза пісьменнікаў, не публікавалі яго артыкулаў, выкінулі кнігі з планаў выдавецтваў..."

Цяперашняе выданне падаецца ў аўтарскім варыянце, дададзены толькі аўтабіяграфічны тэкст Аляксея Карпюка "Мая Джамалунгма".

Сучаснае шведскае апавяданне: проза. / укл. Вольга Цвірка. — Мінск: "Галіяфы", 2009. — 176 с.

Упершыню на беларускай мове выдадзены зборнік сучаснага шведскага апавядання. Чатырнаццаць навэлаў раскрываюць самыя значныя тэндэнцыі новай шведскай прозы; пацуццё знаходжання ў рэчаіснасці, неаддзельнай ад сну, і адчуванне нерэальнасці, дзе моўных сродкаў ужо не стае. Пісьменнікі экспануюць абсурднасць існавання ў часе сацыяльных змен; яны апісваюць

грамадства і чалавека з мяккім гумарам, паказваючы драматызм штодзённага жыцця.

Прадстаўленыя ў зборніку апавяданні даюць выдатную магчымасць пазнаёміцца з асноўнымі тэмамі новай шведскай літаратуры і праліць святло на галоўныя культурныя тэндэнцыі ў сучаснай Швецыі.

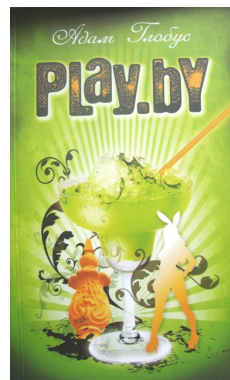
Барадулін Рыгор. Навошта: вершасказы. / укл. Алесь Камоцкі; фотамаст. Джон Кунстадтэр. — Мінск: "Медысонт", 2009. — 162 с. : іл.

Дзякуючы намаганням вядомага беларускага барда Алеся Камоцкага і кіраўніка Дабрачыннага фонду "Этнічны голас Амерыкі" Ірэны Каляды-Смірновай убачыла свет кніга

Народнага паэта Беларусі Рыгора Барадуліна "Навошта". Гэта зборнік "вершасказаў, выказаных Рыгорам Барадуліным, спарадкаваных Алесем Камоцкім, у атакенні фотаздымкаў Джона Кунстадтэра".

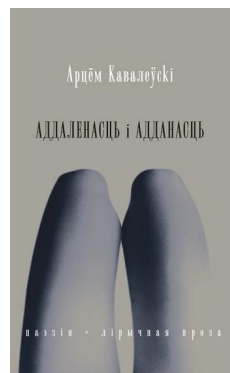
Кніга нездарма называецца "Навошта". У кароткіх выказваннях Рыгора Барадуліна можна знайсці адказы на вечныя пытанні: пра жыццё і смерць, пра шчасце, пра зло і добро, пра час... Як піша сам аўтар, "у вершасказах слова пачувае сябе вальнай, бо не заганяецца дакладна ў кананічныя ямбы і харэі, не падганяецца пад абавязковыя рыфмы". Цудоўным выражэннем барадулінскіх словаў сталі фотаздымкі Джона Кунстадтэра. Спадар Кунстадтэр у 2000—2001 гг. працаваў у Беларусі намеснікам амбасадара ЗША.

Ён стварыў цэлую серыю фотаздымкаў, прысвечаных Беларусі. Частка з іх і была выкарыстана для аздаблення кнігі.

Глобус Адам. PLAY.BY. — Мінск: І. П. Логвінаў, 2009. — 168 с.

Пад вокладку з назваю "PLAY.BY" сабраныя ў адзіную кампазіцыю тры кнігі літаратара Адама Глобуса. Тут ёсць апавяданні і эсэ, напісаныя для інфармацыйнага сайта "Беларускія навіны" (www.naviny.by), назіранні за рускай культурай, партрэты вялікага пісьменніка Мікалая Гоголя і вялікай рускай перакладчыцы японскай літаратуры Веры Маркавай, занатоўкі пра характары людзей нашага часу і людзей з далёкага мінулага. Такім чынам, "PLAY.BY" — зборнік найноўшых літаратурных твораў мастака Адама Глобуса.

Кавалеўскі Арцём. Аддаленасць і адданасць: паэзія і лірычная проза. — Мінск: "Галіяфы", 2008. — 132 с. — ("Другі фронт мастацтваў").

Новая кніга Арцёма Кавалеўскага "Аддаленасць і Адданасць" запрашае нас у працяглую вандроўку па забытых маршрутах спрагнёнага сэрца і няўтольнай душы, ва ўтрапёнае падарожжа да саміх сябе, да сябе такіх, якіх мы амаль не ведаем, але настойліва прадбачым і згадаем, калі заглядаем у вочы

свайго ўнутранага vis-a-vis.

Вершы і лірычная проза Арцёма Кавалеўскага не кантрастуюць, не супернічаюць паміж сабой, але арганічна спалучаюцца, узаемадапаўняюць адно аднаго, з'яўляючыся яскравай, жывой палітрай увасобленых у слове эмоцый, з дапамогай якіх так лёгка расквеціць наша ўяўленне пра існаванне-тут-і-цяпер і ператварыць яго ў жыццё-тут-і-потым.

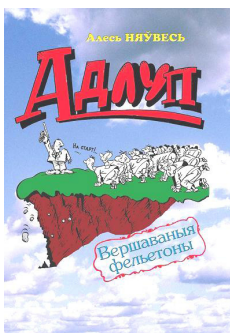
Плаксы Дзмітры. Трыццаць тэкстаў. — Мінск: "Медысонт", 2009. — 64 с. — (Бібліятэчка "Дзеяслова").

Адзін з першых водгукаў на гэтую кнігу напісала Аляксандра Дынько. Свае ўражанні ад прачытання яна выказала так:

"Унікальны прыклад тэкстаў, у якіх голас і інтанацыя ёсць вызначэннем і ўмоваю гранічна

важных паняткаў — жыцця і смерці, любові і кахання, дзеяння і не-дзеяння. Выдатны камертон для чытачоў: няверна ўзятая нота, мінімальны фальш, няшчырасць, ці ў пацуюцца, ці ў думках, — і вершы ўнікаюць цябе, распадаючыся на чорныя друкарскія значкі: "Тлусты ліст ляціць віхор круціць пяць хвілін пачакаю яшчэ ўчора не трэба нам мора ні слёз ні шчасця абы не ўпасці толькі б утрымацца дакрануцца памацаць яшчэ раз адчуць і адбіцца адляяцца не ўкляпацца ў зямлю цалкам".

Характарызуючы жанр, у якім напісаныя ягоныя вершы, сам аўтар робіць акцэнт на форме, называючы іх своеасаблівымі "рэчытатывамі". У Швецыі адзін з крытыкаў назваў гэта "культурным рэпам", — зазначае спадар Плаксы.

Няўвесь Алеся. Адлуп: вершаваныя фельетоны. — Смаленск: "Універсум", 2009. — 304 с.

Гэта другі зборнік вершаваных фельетонаў няўрымслівага аўтара-праўдалюба, адлуп, які становіцца своеасаблівай сатырычным эпэпей пра ўсе магчымыя чалавечыя і дзяржаўныя дурноты ды недарэчнасці. Учэпістае вока фельетаніста занатоўвае цэлую кнігу маральных і духоўных хваробаў сучаснасці. Аўтар паэтычна пратэстуе супраць

чыноўнікага гвалту, крывадушша, службовай хлусні, падхалімства. "Запеўкай" да ўласных тэкстаў паслужылі цытаты з незалежнай перыёдыкі.

Ад часоў байкапісца Кандрата Крапівы нашыя службоўцы-чыноўнікі не любяць глядзецца ў сатырычнае люстэрка...

Капусцінскі Рышард. Імперыя. — Мінск: ІП "Логвінаў", 2009. — 344 с. — (Кнігарня "Наша Ніва").

Вядомыя чытачам "Дзеяслова" па часопіснай публікацыі аўтар і твор выходзяць у яшчэ адну — кніжную вандроўку. Вядомы і геніяльны аўтар з Пінска праз унікальнае пачуццё падзеі трапляў у розныя гістарычныя зрушэнні: перавароты, рэвалюцыі, смерць імперыі ды нараджэнні новых краінаў. Пра ўсё тое ён і распавядае: глыбока, спавадальна, адкрыта, смела, сучасна. Перад намі малюецца і

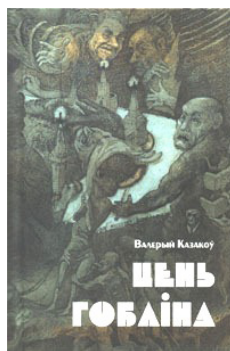
жыццёвае кола галоўнага героя кнігі — аўтара: Пінск, Транссыбірская магістраль, Поўдзень, Варкута, Калыма, Крэмль, Сярэдняя Азія, Піцер, вяртанне ў родны горад...

Своеасаблівым пасляслоўем да кнігі стаў перакладзены Дзмітрыем Плаксам са шведскай артыкул Андрэаса Будэгорда "Падарожжа з Рышардам Капусцінскім".

Быкаў Васіль. Поўны збор твораў у 14 тамах. — Том 7: апавяданні; Том 8: мемуарная проза. — Мінск: ГА "Саюз беларускіх пісьменнікаў", Масква: Выдавецтва "Время", 2009. — 480 с. (Т.7); 576 с. (Т.8).

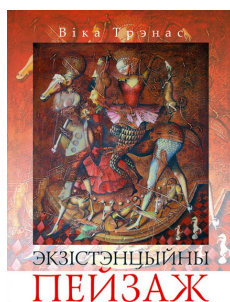
Чарговыя два тамы кнігазбору Народнага пісьменніка Беларусі (першыя шэсць выйшлі ў 2006 і 2007 гадах) склалі тэксталагічна вывучаныя і пракаментаваныя апавяданні перыяду 1940-х — 1970-х гадоў, а таксама ягоныя ўспаміны, напісаныя ў апошнія гады жыцця: "Доўгая дарога дадому" (кананічны тэкст, з аўтарскімі дадаткамі і ўдакладненнямі), "Парадоксы жыцця. Запісы розных гадоў" і "Пункціры жыцця. Далітаратурная біяграфія".

Укладальнікамі ўлічваліся як апошнія па часе публікацыі, так і рукапісы ды машынапісы аўтара. У каментарах пазначана тэксталагічная варыянтнасць. У мемуарах адноўлены тыя месцы, якія з розных прычынаў Васіль Быкаў не пажадаў друкаваць пры жыцці або якія былі скарачаныя папярэднімі публікатарамі. Таксама ўлічаныя ўсе аўтарскія дапрацоўкі, дапаўненні і ўдакладненні.

Казакоў Валеры. Цень гобліна: раман, апавяданні, запісы. — Мінск: "Кнігазбор", 2008. — 420 с.

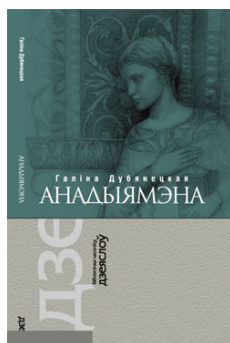
Гэтая кніга — своеасаблівае выбранае Валерыя Казакова. Аўтар быў непасрэдным удзельнікам шэрагу пераломных падзеяў, сведкам — сярод іншага — і апісаных у сваіх творах перыпетыяў сучаснай гісторыі. Высокія ўладныя гульні, сутыкненні кланаў, службовыя інтрыгі адлюстроўваюцца ў прозе Валерыя Казакова ярка і востра. Мастацкая праўда, грамадзянская мужнасць, метафарычнасць і душэўнасць запамінальна вылучаюць мастакоўскі стыль. Рама "Цень гобліна" многім нагадае гучныя прозвішчы крамлёўскай рэчаіснасці. Аднак трэба памятаць, што перад намі — мастацкія тэксты... "Цень гобліна" — першая кніга пісьменніка па-беларуску.

Трэнас Віка. Экзістэнцыйны пейзаж: вершы. — Мінск: "Галіяфы", 2008. — 84 с. — ("Другі фронт мастацтваў").

У другую кнігу прадстаўніцы новай хвалі сучаснай беларускай паэзіі Вікі Трэнас увайшлі вершы апошніх гадоў, ужо вядомыя аматарам прыгожага пісьменства па публікацыях у аічыннай перыёдыцы. У эксперыментальных творах аўтаркі адмысловым чынам перапляліся

глыбокая філасафічнасць і юначы максімалізм, самасць і адкрытасць усяму свету, рацыяналізм і надзвычайная эмацыйнасць.

Дубянецкая Галіна. Анадзіямена. — Мінск: "Медысон", 2008. — 96 с. — (Бібліятэчка "Дзеяслова"; вып. 8).

Дубянецкай належыць вялікая колькасць твораў, якія цягам 1990-х друкаваліся ў розных перыядычных выданнях ад "Крыніцы" да "Першацвету". Але свой першы паэтычны зборнік паэтка апублікавала толькі ў 2008 годзе. "Анадзіямена", "тая, што ўзнікла з мора", — кніга вершаў, што ўзніклі, як паўстае да жыцця

жывое, — "з мора" непраяўленасці — на покліч любові — на здабыццё сімвалічных "ключоў" да "незачыненай брамы" сэнсу.

Прылуцкі Сяргей. Дзевяностыя forever: вершы. — Мінск: "Медысон", 2008. — 148 с. — (Бібліятэчка "Дзеяслова").

Імя аўтара гэтай кнігі добра вядомае ў моладзевых літаратурных асяродках у Беларусі і па-за яе межамі. Сяргей Прылуцкі — лаўрэат многіх літаратурных конкурсаў і ўдзельнік шматлікіх паэтычных фестываляў. Ягоныя творы друкаваліся ў зборніках і анталогіях маладой беларускай літаратуры, аднак асобнай кнігай выходзяць упершыню.

Пясецкі Сяргей. Каханак Вялікай Мядзведзіцы: раман. Перакл. з польск. Ф. Янушкевіча. — Мінск: Выдавец "Віктар Хурсік", 2009. — 352 с.

Адзін з найбольш вядомых твораў народжанага ў Беларусі аўтара ўпершыню быў апублікаваны па-польску ў крывавы 1937 год — і быў вылучаны на Нобелеўскую прэмію. Беларускамоўнаму перакладу — чвэрць стагоддзя. Гэта і

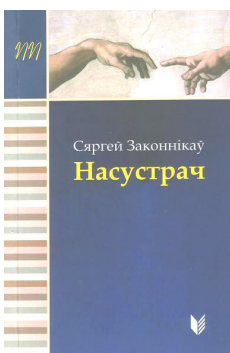
кантрабандысцкі дэтэктыў, і летапіс колішняга памежнага Ракава. Над радкамі — лёсы "парэзанага краю" і ягоных жыхароў, памкненні, задумы, страты, боль і радасці.

Быкаў Васіль. Бліндаж: аповесці. — Мінск: Выдавец "Віктар Хурсік", 2006. — 192 с. — (Бібліятэчка "Дзеяслова". Вып. 2).

У новую кнігу ўвайшлі творы, невядомыя беларускаму чытачу. Аповесць "Бліндаж" была апублікавана ў часопісе "Дзеяслоў" толькі ў 2006 годзе, а аповесць "Апошні баец" друкавалася ў газеце "Чырвоная змена" ў 1958 годзе і пасля не ўключалася аўтарам у ніводзін зборнік. Абодва творы яднае тое, што дзеянне ў іх адбываецца ў

пачатку Вялікай Айчыннай вайны.

Законнікаў Сяргей. Насустрач: публіцыстыка, эсэ. — Мінск: "Зміцер Колас", 2008. — 340 с.: іл.

Шлях сучаснага беларускага паэта — усёчасны рух насустрач. Насустрач натхненню, жаданням, часавым запатрабаванням. І — не толькі ў паэзіі... Кніга публіцыстыкі і эсэ паэта Сяргея Законнікава, вядомага не толькі сваімі вершамі, але і грамадзянска-акрыленымі выступамі на старонках незалежнага друку, складаецца з трох раздзелаў: "Шлях да свабоды", "Васількі — у вянок памяці" і "Роздумы" (аўтарскія публікацыі апошніх гадоў у "Свабодных навінах плюс"). Гэта нераўнадушныя роздумы над беларускай гісторыяй і сучаснасцю, асветленыя вопытам развіцця еўрапейскіх дэмакратычных краін. Гэта асветніцкі лемантар, які мусіць яднаць нацыянальнае ды павышаць грамадзянскую актыўнасць.

ды", "Васількі — у вянок памяці" і "Роздумы" (аўтарскія публікацыі апошніх гадоў у "Свабодных навінах плюс"). Гэта нераўнадушныя роздумы над беларускай гісторыяй і сучаснасцю, асветленыя вопытам развіцця еўрапейскіх дэмакратычных краін. Гэта асветніцкі лемантар, які мусіць яднаць нацыянальнае ды павышаць грамадзянскую актыўнасць.

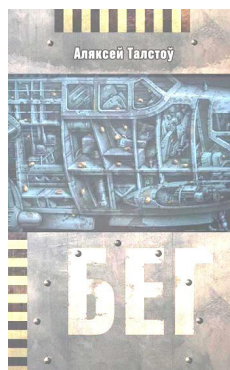

Казкоў Валерый. Халоп Яснавельможнага дэмакрата: раман-дур. — Мінск: "Кнігазбор", 2009. — 348 с.

Жанр рамана не зусім звычайны. Письменник ахарактырызаваў яго як раман-дур. Гэта алегарычна-метафарычна-фантастычны аповед пра дзівосныя, але пазнавальныя краіны, дзе віруе амаль рэальнае жыццё сучасніка. Палова XXI стагоддзя, светам кіруе Высокая сямёрка. І няма ні Расіі, ні ЗША. На палітычнай мапе — Сібрusia, Афраюсія,

ні ЗША. На палітычнай мапе — Сібрusia, Афраюсія,

Аб'ёўра і Хахлабульбія, межы якой прайшлі ў дзесятках кіламетраў ад Масквы... Суседнюю дзяржаву ачольвае Пераемнік Шосты... І на фоне ўсяго гэтага — каханне, яго выпрабаванне і смерць... І — жыццё краіны.

Талстоў Аляксей. Бег: раман. — Мінск: "Галіяфы", 2008. — 200 с. — ("Другі фронт мастацтваў").

Раман "Бег" — гэта, у першую чаргу, спроба ставіць пытанні, спроба сумнявацца. Героі кнігі — не ўпэўненыя ў будучыні, не ведаюць, ці было нешта ў іх мінулым; ім застаецца адно сучаснасць, нематываваны бег сярод крохкіх пейзажаў. Раман мае забытаны сюжэт, на фоне якога падзеі падаюцца рванымі і нелагічнымі. Гэта правакуе да роздуму над вечнымі каштоўнасцямі і дробным існаваннем чалавека ў гэтым свеце...

каштоўнасцямі і дробным існаваннем чалавека ў гэтым свеце...

Петрашкевіч Аляксей. Крыніцы і Каламуць: успамінальны аповед. — Мінск: "Медысон", 2008. — 416 с.: іл.

Новая кніга пісьменніка і драматурга — жыццёпіс пра набалелае і перажытае. Былому камсамольскаму ды партыйнаму функцыянеру цэкоўскага рангу былі даступныя многія тагачасныя сакрэты ды перыпетэі грамадскага ўладкавання, пра што і вядзецца спавядальная

ды адкрытая гаворка ў кнізе. А таксама — пра развіццё энцыклапедычнай справы, стварэнне гістарычна-дакументальнай хронікі "Памяць".

Вайцяшонак Марыя. Серпень. — Мінск: ІП "Логвінаў", 2009. — 96 с. — (Кнігарня "Наша Ніва").

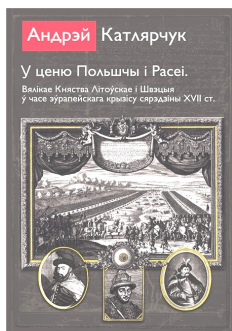
Найбольш арганічная кніга паэзіі года. Арганічная зместам, задумай, пафасам, настроем, гукапісам: бо напісаная за адзін руплівы месяц серпень — у адным месцы, у адзін час. Маланкі, гром, ранішнія песні і дарагія ўспаміны. Успаміны колішняга праяіка, спакушанага жыццёвай паэзіяй.

Гілевіч Ніл. Замова ад страху: кніга паэзіі. — Мінск: "Медысон", 2009. — 96 с. — (Бібліятэчка "Дзеяслова"; вып. 12).

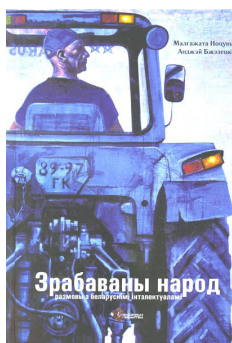
Новую кнігу Народнага паэта Беларусі Ніла Гілевіча "Замова ад страху" склалі лірычныя і ліра-эпічныя творы рознага кшталту і розных гадоў. Усе яны друкаваліся, па меры напісання, у часопісах і газетах, але ў ранейшыя зборнікі аўтара не ўваходзілі. Кніга стала калядным падарункам ад выдаўцоў Нілу Гілевічу, а ад патрыярха беларускай літаратуры — беларускім чытачам. Але такія падарункі не маюць "прывязкі" да пэўнага часу: "Замова ад страху" з тых кніг, што называюць вечнымі...

чытачам. Але такія падарункі не маюць "прывязкі" да пэўнага часу: "Замова ад страху" з тых кніг, што называюць вечнымі...

NEW. Катлярчук Андрэй. У ценю Польшчы і Расеі. Вялікае Княства Літоўскае і Швэцыя ў часе эўрапейскага крызісу сярэдзіны XVII ст. — Мінск, 2010. — 305 с.

Дадзеная кніга — беларускае выданне доктарскай дысертацыі вядомага беларускага гісторыка са Швецыі Андрэя Катлярчука. Асобным выданнем на беларускай мове выходзіць упершыню, хоць раней друкавалася на старонках "ARCHE". У манаграфіі знайшлі адлюстраванне спробы ВКЛ заключыць дзяржаўную унію са Швецыяй. Асобныя часткі манаграфіі прысвечаны ўкраінска-шведскім і ўкраінска-расійскім дачыненням.

Ноцунь Малгажата, Бжэзэцкі Анджэй. Зрабаваны народ: размовы з беларускімі інтэлектуаламі. / Пераклад з польскай мовы А.Курсевіч. — Гародня-Wrocław, 2009. — 193 с. — ("Гарадзенская бібліятэка").

Зрабаваны народ — збор інтэрв'ю беларускіх інтэлектуалаў, якія спрабавалі, адказваючы на пытанні двух польскіх журналістаў Малгажаты Ноцунь і Анджэя Бжэзэцкага, патлумачыць і раскрыць для

польскага чытача феномен "Беларусь". Кніга, выдадзеная першапачаткова польскаю моваю, зрабіла пэўны фурор: польскі чытач мог у адказах і разважаннях прадстаўнікоў беларускай эліты зразумець для сябе краіну-суседа, якая польскім грамадствам успрымаецца праз прызму стэрэатыпаў і ўяўленняў, часам беспадстаўных.

Аднак чытачам не менш цікавым будзе беларускі пераклад выдання, бо не толькі палякам, але і беларусам варта пазнаць і патлумачыць сабе многія праблемы цяперашняга існавання. Адным з крытэраў выбару суразмоўцаў сярод беларускай эліты была незаангажаванасць у палітыку, аднак цяжка сабе ўявіць інтэлектуала ў любой з краінаў, які б не меў пэўных поглядаў на тую ці іншую бакі грамадскага жыцця.

Наша страва: Сапраўдная беларуская кухня. / укл. А. Белы. — Мінск: ІП "Логвінаў", 2009. — 468 с. — (Кнігарня "Наша Ніва").

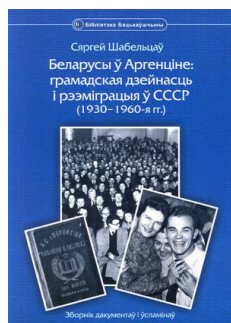
Кніга аўтарства вядомага апалагета "ліцвінскага руху" Алеся Белага скіраваная перадусім на адраджэнне традыцыйных страваў, якія дзе-нідзе яшчэ перадаюцца з пакалення ў пакаленне.

Кожная з прапанаваных страваў, вядома, заслугоўвае асобнай кнігі. Аднак гэта першая спроба вярнуць да жыцця традыцыйныя стравы продкаў,

і яна можа стаць сапраўдным "піянерам" адраджэння традыцыйнай кухні Беларусі. Не толькі рэцэпты, але і гісторыя з'яўлення страваў будзе цікавая кожнаму, хто звернецца да выдання. Вядома, беларуская кухня нашмат больш багатая, многія стравы і напоі засталіся па-за ўвагай, але аўтар звяртае ўвагу на тую страву, без якіх не абыходзілася жыццё беларусаў у мінулым.

Пэўныя змены ў кулінарным каноне Беларусі былі звязаныя з класавымі зменамі XX стагоддзя, менавіта

тады праз саветызацыю закінутымі засталіся многія традыцыйныя яшчэ ў XIX стагоддзі стравы. Выданне не толькі распавядае пра стравы, але і заклікае адраджаць традыцыю. (З.К., паводле www.nn.by)

NEW. Шабельцаў Сяргей. Беларусы ў Аргенціне: грамадская дзейнасць і рээміграцыя ў СССР (1930-1960-я гг.): зборнік дакументаў і ўспамінаў. — Мінск: "Медысон", 2009. — 368 с. — ("Бібліятэка Бацькаўшчыны"; кн. 17).

У 17-й кнізе, выдадзенай у серыі "Бібліятэка Бацькаўшчыны", размешчаны дакументы і ўспаміны пра беларускую дыяспару ў Аргенціне, а таксама пра рээмігрантаў, якія пераехалі з гэтай краіны ў СССР.

Прадстаўлены матэрыялы адлюстроўваюць светапогляд беларускіх імігрантаў, іх грамадскую і палітычную дзейнасць у Аргенціне, працэс іх рээміграцыі ў СССР і шляхі адаптацыі на Радзіме.

Па словах рэдактара кнігі, кандыдата гістарычных навук Наталлі Гардзіенкі, зборнік "Беларусы ў Аргенціне: грамадская дзейнасць і рээміграцыя ў СССР (1930-1960-я гг.)" з'яўляецца першай спробай сістэматызацыі матэрыялаў, прысвечаных прысутнасці нашых суайчыннікаў у гэтай краіне.

Гарэцкі Радзім. Браты Гарэцкія. — Мінск: "Медысон", 2008. — 344 с., [24] с. іл. — ("Бібліятэка Бацькаўшчыны". Людзі Беларусі; кн. 1).

Кніга прысвечаная слыннаму роду Гарэцкіх, што падараваў Беларусі не адно імя адданых і шчырых змагароў за Беларусь. Максім і Гаўрыла Гарэцкія — гэта тыя людзі, якія нягледзячы на нялюдскасць камуністычнага рэжыму спрабавалі праціць шлях да сапраўднай Беларусі.

Максім Гарэцкі — класік беларускае літаратуры, жыццё якога даўчасна абарвала рэпрэсіўная сталінская сістэма. Імя ягонае доўгі час было пад забаронаю. Ягоны брат Гаўрыла — акадэмік і вучоны, быў высланы з Беларусі і спазнаў цяжар выгнання. На старонках выдання праз лёс аднае сям'і прасочваецца лёс шматпакутнае Беларусі. (З.К., "Камунікат")

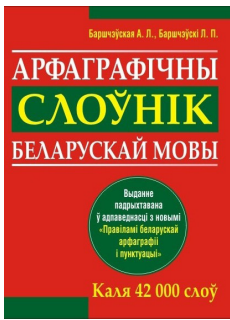

Фядута Аляксандр. Пазытны аглядальнік: партрэты і рэцэнзіі. — Мінск: "Лімарыус", 2006. — 72 с.

Зборнік склалі рэцэнзіі вядомага публіцыста, якія друкаваліся ў "Нашай Ніве" цягам 2005-2006 гг., на кнігі беларускіх паэтаў.

Аляксандр Фядута: "Кніга мае падзагалолак — партрэты і рэцэнзіі. Большасць тэкстаў друкавалася ў "Нашай Ніве".

Былі паэты, да якіх я паставіўся вельмі жорстка. Былі паэты, якім я напісаў вельмі кампліментарныя тэксты. Ёсць паэты, у якіх не выйшла ніводнай кнігі. Яны не хаваюцца ад чытачоў, проста не маюць грошай на выданне кніг. А дзяржава выдаваць іх не хоча. Жадаю ўсім зацікавіцца сучаснай беларускай паэзіяй. Гэта з'ява".

NEW. Баршчэўская Алена, Баршчэўскі Лявон. Арфаграфічны слоўнік беларускай мовы. — Мінск: "Радые́ла-плюс", 2010. — 560 с.

Выданне падрыхтаванае з улікам "Правілаў беларускай арфаграфіі і пунктуацыі", зацверджанымі Законам Рэспублікі Беларусь ад 23 ліпеня 2008 года, які ўступае ў сілу з 1 верасня 2010 года.

Рээстр слоўніка ўключае каля 42000 слоў і словазлучэнняў,

напісанне і вымаўленне якіх выклікаюць цяжкасці. У датадак уключана прыкладна 1200 асабовых уласных імёнаў.

Адрасуецца школьнікам, абітурыентам, студэнтам, настаўнікам, выкладчыкам і самаму шырокаму колу карыстальнікаў.

Васючэнка Марыя. Кароткая граматыка англійскай мовы. — Мінск: "Радые́ла-плюс", 2009. — 104 с. — (Серыя "Беларускія ЕўраГраматыкі").

Англійская мова роднасная з беларускай — яны належаць да адной індаеўрапейскай моўнай сям'і, падзяляюць пэўны пласт лексікі і пэўныя граматычныя канструкцыі. Вывучэнне мовы аналітычнага тыпу, якая карыстаецца лацінскім алфавітам і

з'яўляецца сучаснай лінгва франка, узбагаціць кожнага беларуса. Граматыка аснашчана кароткім слоўнікам устойлівых англійскіх выразаў: вітанняў, зычэнняў, фразеалагічных зваротаў, а таксама пашыраных надпісаў на шылдах.

Жлутка Аляксандр. Кароткая граматыка лацінскай мовы. — Мінск: "Радые́ла-плюс", 2008. — 120 с. — (Серыя "Беларускія ЕўраГраматыкі").

Лацінская мова, як з гістарычнага, так і з практычнага гледзішча, не чужая беларусу. На працягу стагоддзяў яна была адной з еўрапейскіх моваў зносін, адной з літаратурных моваў, што ў той ці іншай ступені ўжываліся на тэрыторыі сучаснай Беларусі.

"Кароткая граматыка лацінскай мовы" ўяўляе сабою скарачаную версію грунтоўнай "Лацінскай граматыкі" А.Жлуткі.

Выданне адрасуецца найперш гісторыкам, медыкам, тэолагам, філолагам, юрыстам, а таксама школьнікам, студэнтам, настаўнікам, выкладчыкам, усім, хто цікавіцца лацінскай мовай і хоча авалодаць ёю.

Цвірка Вольга. Кароткая граматыка шведскай мовы. — Мінск: "Радые́ла-плюс", 2009. — 88 с. — (Серыя "Беларускія ЕўраГраматыкі").

Беларусь і Швецыя маюць даўнюю гісторыю дачыненняў. У нашай краіне існуе нязменная цікавасць да шведскай культуры, а таксама да шведскай мовы, якая належыць да ўсходнескандынаўскай падгрупы сучасных германскіх моваў.

Баршчэўскі Лявон, Гуцаў Андрэй. Кароткая граматыка латышскай мовы. — Мінск: "Радые́ла-плюс", 2008. — 96 с. — (Серыя "Беларускія ЕўраГраматыкі").

Латышская мова належыць да балтыйскай моўнай групы — найбліжэйшай да славянскай групы індаеўрапейскай сям'і моваў. Шматгадовае суседства беларусаў і латышоў мае свой адбітак у лексіцы, граматычным ладзе і іншых лінгвістычных

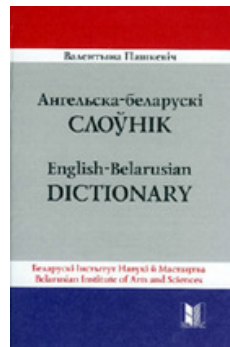
аспектах. Гэта палягчае вывучэнне латышскай мовы беларусамі.

Баршчэўскі Лявон. Кароткая граматыка польскай мовы. — Мінск: "Радые́ла-плюс", 2008. — 88 с. — (Серыя "Беларускія ЕўраГраматыкі").

Польская мова, як з гістарычнага, так і з практычнага гледзішча, не чужая беларусу. На працягу стагоддзяў яна была адной з моваў зносінаў, адной з літаратурных моваў, што ў той ці іншай меры ўжываліся на тэрыторыі сучаснай Беларусі.

Паралельнае функцыянаванне беларускай і польскай моваў прыводзіла да ўзаемных уплываў. Таму валоданне роднай мовай можа істотным чынам дапамагчы сучаснаму беларусу хутка і эфектыўна засвоіць блізкароднасную польскую мову.

Ангельска-беларускі слоўнік = English-Belarusian Dictionary. Каля 30 000 словаў. / укл. В. Пашкевіч; пад рэд. С. Шупы. — Мінск: "Зміцер Колас", 2006. — 1028 с.

Гэты слоўнік — першы англійска-беларускі слоўнік сярэдняга памеру (каля 30 тысячаў слоўнікавых артыкулаў, больш за 70 тыс. словаў і словазлучэнняў). У адрозненне ад звыклай для беларускага карыстальніка расійскай слоўнікавай традыцыі, у англійскай частцы

слоўніка ўжыты не брытанскі, а амерыканскі варыянт англійскай мовы, як больш пашыраны ў свеце. Гэта датычыць асаблівасцяў правапісу, вымаўлення, семантыкі словаў і фразеалогіі.

Нямецка-беларускі слоўнік = Deutsch-belarussisches Wörterbuch. / укл. Мікалай Кур'янка. Больш за 50 000 словаў. — Мінск: "Зміцер Колас", 2006. — 976 с.

Гэты слоўнік — першы нямецка-беларускі слоўнік сярэдняга памеру (больш за 50 000 словаў). Універсальны характар дазваляе выкарыстоўваць яго з рознымі мэтамі як у пісьмовай, так і ў вуснай камунікацыі. Маючы выразную функцыянальную скіраванасць, слоўнік дапамагае карыстальніку перакласці

нямецкія тэксты размоўнага, грамадска-палітычнага і літаратурна-мастацкага жанраў. Прызначаецца шырокаму колу карыстальнікаў.

Быкаўскі каўчэг

Агляд кнігі В. Быкава “Бліндаж”.

Пасля сапраўдных пісьменнікаў застаюцца прыжыццёвыя публікацыі і лабірынты архіваў. Пасля вялікіх — прыжыццёвыя архівы.

Пра іх — свае архівы — не дужа дбаў Васіль Быкаў. І характар у яго быў не “забран-завелы”, і час не надта спрыяў даверлівасці. А таму пасля Быкава не засталася разлінееных вопісаў рукапісаў, пранумараваных і храналагічна раскладзеных папак, а самае патаемнае давяралася спадарожніцы-жонцы Ірыне Міхайлаўне, нямногім сябрам ці агню ждановіцкага каміну.

Пасля Быкава засталіся ягоная праўда, ягоная справа, ягоны боль, ягоныя кнігі і... неапублікаваныя рукапісы. У гісторыі беларускай літаратуры такое здараецца ці не ўпершыню: пасля адыходу творцы ў іншы свет чацвёрты год друкуюцца ягоныя невядомыя чытачам і даследчыкам тэксты: апавяданні, прыповесці, запісы, накіды, успаміны, гутаркі, аповесці.

Толькі сапраўдныя могуць “забыцца” на цэлы зборнік апавяданняў, толькі вялікія — адкласці ў архіў аповесць і доўгіх шаснаццаць гадоў думаць, як яе палепшыць. Быкаўскі архіў захаваў невядомую і неапублікаваную аповесць “Бліндаж”, амаль завершаную ў 1987 годзе і не скончаную да апошняга 2003-га. Засталіся 77 старонак машынапісу, некалькі старонак рукапісных уставак, накіды-планы ў асобным блакноце і... аўтарская карта, на якой адбываюцца падзеі аповесці (вёска, хатка Серафімкі, шаша, кустоўе, траншэі перад узгоркам, разбітая гармата, бліндаж). Машынапіс аповесці, мяркуючы па аўтарскіх праўках, Васіль Быкаў перачытваў не менш за тры разы: пра тое сведчаць два стрыжні розных колераў і просты аловак.

У адным з лістоў да свайго сябра, таленавітага крытыка Ігара Дзядкова 20 снежня 1987 г. Быкаў прызнаўся пра нялёгка перыпетыі, падчас якіх пісаўся “Бліндаж”: *“Выжыўшы Адамовіча, бяруцца за Каваленку, Алексіевіч, ціха абкладваюць Быкава — каб лепш было ўзяць. Лічыцца, што рэжысёр усяго гэтага Паўлаў*

(загадчык аддзелу прапаганды і агітацыі ЦК КПБ. — Аўт.), якога накіроўвае Сяўрук (намеснік загадчыка аддзелу прапаганды ЦК КПСС. — Аўт.). Але не толькі яны, ка-начне. У гэтай гісторыі паказалі сваю двайную душу некаторыя нашыя агульныя знаёмыя... <...> А наогул, працуецца кепска, пачаў і кінуў новую аповесць, — не задавальняе” (“Знамя”, 2006, № 1, с. 144).

Так выказаўся Быкаў пра аповесць “Бліндаж”. А думаў пра яе — да апошняга свайго дня: у нататніку, куды ўпісваліся дадаткі да “Доўгай дарогі дадому” на асобнай старонцы чорным капілярным стрыжнем рукою Быкава запісана-нагадана — як пазначана на верставым слупе творчых дарог: “Бліндаж (Серафімка)”...

Аповесць “Бліндаж”, якая думалася і пісалася пасля “Кар’еру”, перад “Аблавай”, — абвострана-быкаўская, тыпова-быкаўская. Як тыповая для Беларусі вымаляваная ў аповесці панішчаная сталінізм і нацызм вёсачка Любашы, роднай Быкаву Полаччыны, як сімвалічны і вобраз Серафімы Тарасевіч, “цёмнай” калгасніцы, якая ў год магла “выгнаць” пяцьсот дваццаць працадзён і не мець нараканняў за знішчанага адзінага брата — настаўніка і “ворага народу”. Чалавек у “нечуваным, выключным” (В. Быкаў) становішчы — вось асноўны лейтматыў “Бліндажу”. [...]

Сюррэалістычная калізія для будзённага жыцця і будзённая для ваеннага збірае ў цесным бліндажы ўсіх герояў аповесці. Усе чакаюць паратунку, а бліндаж ператвараецца ў Серафімчын каўчэг. Сама ж аповесць стала для Васіля Быкава, думаецца, своеасаблівым “творчым палігонам”. Тут выпрабаваліся новыя ідэйна-тэматычныя ўвасабленні (сталіншчына прыпадабнялася нацызму, высвечвалася крыўда рэпрэсаваных). Тут намацаваліся стылістычныя знаходкі будучых прыповесцяў (пад адным дахам і за адным чыгунком заціркі — афіцэр-чырвонаармеец, фашыст, бальшавік, паліцай). Тут філігранілася кампазіцыйнае майстэрства (сюжэтнае разгалінаванне — “нанізванне” завяршалася прадуманай фінальнай развязкай). Філігранілася да апошняга Быкаўскага дня, бо аповесць так і засталася незавершанай. Незавершанай на паперы. [...]

Такім атрымаўся даўні і невядомы “Бліндаж” — каўчэг Васіля Быкава. Толькі выжывуць у ім не ўсе і не ўсё. І найперш застануцца быкаўская праўда, чалавечы гонар, боль і ашчадна перачытаны машынапіс так і не здадзенай у друк аповесці.

Паводле **Алеся Пашкевіча**, “Дзяслоў”, №24, 5.2006.

“Чалавек, які скраў сьцягну плачу”

У кнігу ўвайшлі 15 кароткіх апавяданняў 10 вядомых ізраільскіх пісьменнікаў у перакладзе журналіста “Нашай Нівы” Паўла Касцюкевіча.

Сярод іх — апавяданні папулярнага ў беларускага чытача “белага клоўна сусветнай літаратуры” Этгара Керэта, знаёмага па кнізе “Кіроўца аўтобуса, які хацеў стаць Богам”, перакладзенай з іўрыта на беларускую мову П. Касцюкевічам;

творы Амоса Оза, аўтара раманаў “Мой Міхаэль” і “Аповесць аб каханні і цемры”; апавяданні Меіра Шалева, вядомага далёка за межамі Ізраіля сваім “Расійскім раманам”; а таксама проза сатырыка Эфраіма Кішопа, чые творы разышліся па свеце больш чым 40-мільённым накладам.

Паводле словаў П. Касцюкевіча, любоў сучаснай ізраільскай літаратуры да кароткага апавядання звязана

на з любоўю габрэяў да цікавай гутаркі. Для ізраільскага літаратара напісаць кароткае апавяданне азначае тое ж самае, што са смакам расказаць невялікую, але зямальную гісторыю. *“Ізраільскія пісьменнікі ўкладваюць у кароткі твор надзвычай сур’ёзныя тэмы: ранімасць чалавечай душы, яе звыкласць да пакутаў, спробы ўцёкаў чулівых сэрцаў з зачараванага кола адзіноты”, — гаворыць П. Касцюкевіч.*

Рэдактар кнігі Валянцін Акудовіч назваў “цудам габрэйскага народа” дэсакралізацыю іўрыта, які ў XX стагоддзі “ператварыўся з мовы храмаў у мову вуліцы”.

Многія тады не верылі, што іўрыт можа адраджыцца і стацца жывою моваю, але гэта адбылося — мова, якая 18 стагоддзям (!) лічылася мёртваю, становіцца моваю паўсядзённага жыцця, моваю навукі і мастацтва, дзяржаўнаю моваю Ізраіля.

Паказальнымі з’яўляюцца словы, сказаныя ў 1935 годзе будучым першым прэзідэнтам Ізраіля Хаімам Вейцманам: *“Мы прыехалі ў Эрац-Ізраіль не дзеля таго, каб капіляваць жыццё Варшавы, Пінска ці Лондана. Наша задача — змена ўсіх каштоўнасцяў, якія габрэі засвоілі пад ціскам іншых культур”.*

Паводле **Марата Гаравога**, “БелаПАН”, 12.2008.

■ “ДЗЕЯСЛОЎ” РАІЦЬ

Ліс Дар'я. Вясновы jazz: вершы, апавяданні. — Гародня: “Гарадзенская бібліятэка”, 2009. — 60 с.

“Героі апавяданняў Дар’і Ліс маральна прыгожыя, духоўна багатыя, выхаваныя і адукаваныя... — піша ў прадмове Данута Бічэль. — У творчасці Дар’я перажывае паўнату жыцця, сваіх дзясвоных мараў, перадае пасланне і прывітанне добрым людзям, каб даведаліся пра яе перажыванні...” Дадамо з прыемнасцю, што вершы і проза Дар’і Ліс добра вядомыя чытачам па адметных, заўважаных і адзначаных публікацыях у “Дзеяслове”. Аднак сабраныя ў кнігу, яны, як гэта часта бывае, “загучалі” зусім па-новаму.

Адзін з нас: эсэ пра знакамітых беларусаў свету на беларускай, англійскай і рускай мовах. / укл. М.Халезін, Н.Каляда і І.Зайцаў. — Мінск: “Free Theatre Publishing House”, 2009. — 364 с.

У прадмове да кнігі аўтары ўкладальнікі пішуць: “*Нешта мяняецца ў тваёй свядомасці, калі даведваешся, што выхадцамі з Беларусі з’яўляюцца вялікі канадскі хакеіст Уэйн Грэцікі, амерыканскі актор Харысан Форд, французскі мадэльер*

Іў Сэн-Ларан, ці сусветная зорка журналістыкі Лары Кінг... Ты ўсведамляеш, што краіна, якая дала свету не адзін дзесяткаў геніяльных асоб, можа і абавязана стаць іншай — цывілізаванай, сучаснай, мудрай”. Кнігу эсэ пра знакамітых беларусаў адкрывае артыкул пра Наталю Арсенневу. А далей — постаці Айзека Азімава, Менахема Бегіна, Ірвінга Берліна, Кірка Дугласа, Людвіга Замэнгофа, Барыса Кіта, Оскара Мілаша, Марка Шагала... Усяго 26 партрэтаў выбітных асобаў паходжаннем з Беларусі. Зразумела, усе славытыя імёны пад адной вокладкай змясціцца не маглі і таму аўтары абяцаюць працяг.

Андрасюк Міхась. Знайшоўся верш: вершы. — Беласток: “Бязмежжа”, Беларускае Радыё Рацыя, Праграмная Рада “Тыднёвіка “Ніва”, 2009. — 50 с.

Міхась Андрасюк заўсёды лічыў сябе толькі празаікам. Але сябры да 50-годдзя падрыхтавалі яму сюрпрыз: сабралі ўсе ягоныя вершы, якія ён друкаваў ад школьных гадоў у “Ніве” і іншых выданнях, і... цяпер стаў ён яшчэ і паэтам. Адкрывае кнігу верш, напісаны М. Андрасюком у далёкім 1976 годзе: “Сэрца//выйму з грудзей//З сэрцам//пайду да людзей//З сэрцам//у далонях//Як п’яны//як шалёны//Паглядзіце!// Яно жывое//Паглядзіце!//яно людское”... Большасць вершаў кнігі прасякнутыя, насычаныя любоўю да роднай Беласточчыны і яе людзей... І гэты патрыятызм — ад сэрца.

■ КАНТАКТЫ

Пададзеныя ў бюлетэні кнігі Вы можаце замовіць непасрэдна ў выдаўцоў па наступных кантактах:

Кніжныя серыі:

“Бібліятэчка “Дзеяслова”,
“Кнігарня пісьменніка”,
“Бібліятэчка “Бацькаўшчыны”,
e-mail: alesmink8@gmail.com,
тэл.: +375 29 396 51 73

“Гарадзенская бібліятэка”,
e-mail: dzmuchavec@gmail.com,
тэл.: +375 29 133 87 17

ІП “Логвінаў”,
e-mail: alaksandradyanko@gmail.com,
тэл.: +375 29 872 26 35

ПУП “Кнігазбор”,
e-mail: bkniha@tut.by,
тэл.: +375 29 772 19 14

ПУП “Радыёла-плюс”,
e-mail: siuchykau@gmail.com,
тэл.: +375 29 772 29 58

СТАА “Медысон”,
e-mail: medison@gmail.com,
тэл.: +375 29 623 74 10

Выдавецтва “Галіяфы”,
e-mail: bashura@rambler.ru,
тэл.: +375 29 652 00 72

Выдавецтва “Лімарыус”,
e-mail: limarius@yandex.ru,
тэл.: +375 29 679 33 36

ІП “Зьміцер Колас”,
e-mail: zkolas@gmail.com,
тэл.: +375 29 623 35 65

“Кнігарня “Наша Ніва”,
e-mail: alaksandradyanko@gmail.com,
тэл.: +375 29 872 26 35

ІНФАРМАЦЫЙНЫ БЮЛЕТЭНЬ

Кніга
ноша
№ 2

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: ГА “САЮЗ БЕЛАРУСКІХ ПІСЬМЕННІКАЎ”, МГА “ЗБС “БАЦЬКАЎШЧЫНА”

Інфармацыйны бюлетэнь МГА “ЗБС “Бацькаўшчына” і ГА “Саюз беларускіх пісьменнікаў”.

Распаўсюджваецца на правах унутранай дакументацыі. Наклад 299 асобнікаў. №2, 12.03.2010.

Адказны за нумар — В. Шкала.

Адрас рэдакцыі: г. Мінск, вул. Рэвалюцыйная, 15, 220030, тэл./факс: (+375 17) 200 70 27.

E-mail: knihanosza@gmail.com